Nr. 206. Sobota 9. września 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

J. Ex. minister sprawiedliwości mianował adjunkta lwowskiego sądu krajowego Juliana Malarkiewicza zastępcą prokuratora państwa w Stanisławowie *).

*) „Wiener Zeitung“ podaje tę nominacyę powtórnie z powodu pomyłki w oznaczeniu miejscowości.

Obwieszczenie.

Dnia 24. czerwca r. b. odbyło się w kaplicy św. Zofii we Lwowie przed południem po mszy św. losowanie z fundacyi posagowych a mianowicie:

a) ś. p. Jana Antoniego Łukiewicza w kwocie 4420 złr. a. w.;

b) ś. p. Wincentego Łodzia Ponińskiego w kwocie 600 złr. i 300 złr. a. w.;

c) i ś. p. Elżbiety Czarkowskiej w kwocie 40 złr. 52 c. a. w. w banknotach, tudzież 42 złr. a. w. w brzęczącej monecie.

Los z fundacyi posagowej pod lit. *a*) wymieniony wyciągnęła Marya Rużycka ze zakładu św Kazimierza, urodzona we Lwowie 24. sierpnia 1862, córka Jana Rużyckiego i Elżbiety z Stefflów.

Losy z fundacyi pod lit. *b*) wymienione wyciągnęły: Katarzyna Dzikiewicz na 600 złr. a. w. a Anna Kisielewska na 300 złr. pierwsza ze zakładu św. Kazimierza, urodzona we Lwowie 23. października 1863, córka rodziców ślubnych Jana i Anieli Dzikiewiczów; ostatnia urodzona w Krassowie dnia 30. listopada 1847 r.; córka ś. p. Dymytrego Kisielewskiego, byłego parocha grkt. w Żyrawce i Katarzyny z Zumikowskich.

Los z fundacyi pod lit. *c*) wymieniony wyciągnęła Sabina Sokołowska ze zakładu św. Kazimierza, urodzona we Lwowie 2. stycznia 1864, córka rodziców ślubnych Stanisława Sokołowskiego, czeladnika kuśnierskiego i Małgorzaty z Cichockich.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1871.

Z powodu pojawienia się księgosuszu w Bessarabii i wybuchu tegoż w zakładzie kontumacyjnym w Nowosielicy na Bukowinie, który też z tego powodu zamknięto dla przypędu bydła, widzę się spowodowanym podnieść w zakładach kontumacyjnych w Brodach, Podwołoczyskach, Husiatynie, Skale, Kozaczowce i Horoszowie okres kontumacyjny dla bydła rogatego z Rosyi pochodzącego z dni 10ciu na 20.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5. września 1871.

Do końca sierpnia r. b. ustał księgosusz w Stanisławicach w powiecie bocheńskim, wybuchł zaś w Krakowie i Węgrzcach w powiecie krakowskim, w Oświęcimie pow. Biała, w Gusztyniu i Dębówce w powiecie borszczowskim i w Gajach smoleńskich w pow. brodzkim.

W tych 6 miejscowościach z ilości 892 sztuk bydła rogatego w 10 zagrodach odpadło 5 sztuk a ubito 20 sztuk.

Oprócz tego ubito 99 sztuk o zarazę podejrzanych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 6. września 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. września.

W artykule pod napisem ›Program dziennika N. fr. Presse‹ pisze ›Prager Abendblatt‹, co następuje: ›Podany niedawno w łamach naszego dziennika artykuł, w którym zarzucaliśmy w sposób całkiem przedmiotowy stronnictwu niemieckiemu brak programu, wywołał w dziennikach ›Tagesbote‹ i ›Neue fr. Presse‹ szereg odpowiedzi, które mają dowieść światu, że wspomnione stronnictwo ma program i do tego program doskonały. Jeżeli jednakże odrzucimy grubą łupinę frazesów i stylistycznej gmatwaniny, w której zawiera się właściwa myśl repliki, to pozostaną tylko komunały niezasługujące pod żadnym warunkiem na nazwę idey politycznej.

›Nienaruszalność konstytucyi jest alfą i omegą mądrości politycznej tego stronnictwa, bronią, którą organa jego ustawicznie wojują. Ale dzisiaj, gdy idzie o zjednanie konstytucyi wszechstronnego uznania, frazes ten nic nie znaczy. A właśnie w tej kwestyi najgłówniejszej oba powyżej wymienione dzienniki milczą zawzięcie. Jaką korzyść przynieść może konstytucya nawet najznakomitsza, jeżeli jej nie chcą uznać wszystkie narodowości? Od r. 1867 aż do r. 1870 rząd uważał konstytucyę za nienaruszalną, ale ta polityka nie zdołała skonsolidować wewnętrznych stosunków monarchii. Ani Czesi, ani Polacy, ani Słowency nie przestawali uderzać na dzisiejszą konstytucyę. Cóż znaczy frazes w obec tak niezbitego dowodu, że zasada bezwzględnej nietykalności konstytucyi nie zdoła nigdy usunąć sporów wewnętrznych.

›Opór nie jest stałością, a nieugięte obstawanie przy martwej literze nie jest konsekwencyą polityczną. Gdyby w Anglii rozwój konstytucyi natrafił był zaraz na wstępie tak samo jak u nas na opór stronnictwa wiernokonstytucyjnego, to kraj ten nie miałby dzisiaj tak wzorowej konstytucyi, i do dzisiaj nie zdołałby był zdobyć ani jednej z tylu znakomitych instytucyi liberalnych, które dzisiaj posiada.

›Wprawdzie stronnictwo, którego organem jest ›N. fr. Presse‹, nieraz oświadczyło, że pragnie ugody, ale dotąd jeszcze nie wykazało, w jaki sposób chciałoby tę ugodę przeprowadzić. Próba dokonania tego dzieła przy pomocy ostrych środków nie powiodła się i należało koniecznie wstąpić na inną drogę. Rząd dzisiejszy wstąpił na drogę, która jedynie doprowadzić może do pomyślnego rezultatu.

›W Austryi żyją obok siebie różne narodowości z rozmaitemi żądaniami i potrzebami. Niepodobna ignorować tego faktu i przejść do porządku dziennego nad całemi ludami austryackiemi. Zawarcie ugody w drodze obopólnego porozumienia stało się koniecznością, a skoro tak rzeczy stanęły, rozsądek kazał przystąpić zaraz do dzieła, dopóki chaos wewnętrzny nie przybrał niebezpiecznych rozmiarów.

›Prawdziwi mężowie stanu nie dadzą się obałamucić wycieczkom dziennikarskim i nie zboczą dla tych krzyków z obranej drogi ugodowej. Ci mężowie muszą się liczyć z realnemi czynnikami i oceniać stosunki tak, jak się one istotnie przedstawiają. Czyż nie wynika ztąd, że przewódzcy niemieckiego stronnictwa konstytucyjnego, którzy chcą być uważani za rozsądnych polityków, muszą zgodzić się na ugodę, która nienaruszając interesów Niemców austryackich pozwala wszystkim ludom Austryi brać udział w życiu konstytucyjnem.‹

Berlin. Spór jaki się toczył między rządem niemieckim a Francyą co do sposobu wypłaty jednej części kontrybucyi, na korzyść Francyi został załatwiony. Francuzi obstawali za tem, ażeby rząd niemiecki już wtedy za zaspokojonego się uważał, skoro wystawione weksle wręczone mu zostaną; pełnomocnicy niemieccy zaś żądali, ażeby Francya od czasu wystawienia weksli aż do chwili ich spłaty płaciła procent, i wtenczas dopiero, t. j. po odebraniu pieniędzy, wycofać chcieli swe wojska stósownie do ułożonych warunków. Ponieważ jednakowoż porozumienie nastąpiło w tym względzie, przeto od terminu wystawienia weksli wojsko niemieckie z departamentów Oise, Seine et Oise, Seine et Marne, Seine, jakoteż z warowni paryskich ustępować będzie w najbliższym już czasie. Wystawiono weksli na okaz na 17 trzy czwarte miliona franków, na przeszło 13 i pół miliona weksli płatnych w bieżącym miesiącu i na 16,400.000 franków takich weksli, które częścią w październiku, a po większej części za 3 miesiące spłacone być muszą. Że Francya w dwójnasób za te ustępstwa zapłacić będzie musiała, albo już ze swej strony pewne koncesye uczynić przyrzekła, wątpliwości żadnej podlegać nie może. To też dzienniki niemieckie nie inaczej tłumaczą ten krok swego rządu, jak że on kompensacyi za nią żądać będzie i musi od Francyi, która, według nich do wdzięczności dla Niemiec poczuwać się winna. Kompensacye te dotyczyć mają sprawy celnej i ułatwienia dla przemysłu Alzacyi, która porówno z Lotaryngią w kanclerstwie będzie miała swego administratora w osobie tajnego radcy rejencyjnego Herzoga.

Sprawa bezrobocia w Berlinie osobną i stałą rubrykę mogłaby tworzyć w łamach dzienników, tak często o niej rozpisują się pisma; bo też nieledwie z dniem każdym przychodzi im donosić o nowem zawieszeniu pracy. Jakkolwiek zebranie, na którem większa część znajdowała się właścicieli fabryk w Berlinie, postanowiło opierać się wszelkiemi siłami wymaganiom robotników, to zdaje się być rzeczą pewną, że fabrykanci zamiaru swego dla braku rąk i opozycyi robotników przeprowadzić nie byli w stanie. Tak przynajmniej oświadczyło walne zebranie mularzy berlińskich utrzymując, że ich majstrowie przystali na podane warunki. Również i toczkarze, których od kilku dni odbywają bezrobocia, zmusili wyczekiwaniem i cierpliwością panów swoich do przystania na ich warunki. W ślad stolarzy berlińskich, którzy zasilani są własną kasą znaczną i wspomagani podobno przez stowarzyszenie międzynarodowe, poszli robotnicy pudeł drewnianych i wydali odezwę do stolarzy, ażeby żaden z nich nie podejmował ich robót.

Londyn. „Saturday Review“ rozbiera w dłuższym artykule z właściwym sobie spokojem krytycznym wyniki konferencyi w Gastein i przychodzi w swych kombinacyach i konjekturach do wniosku, iż zjazd ten przyczyni się znacznie do utrwalenia pokoju europejskiego. „Oczywistem jest — pisze ten tygodnik — iż Niemcy, Austrya i Włochy przez wojnę bardzo mało zyskać, a nader wiele stracić mogą. Jeżeli zaś dzielnie wspólną politykę na drodze pokojowej prowadzić będą, dojdą niewątpliwie do zamierzonego celu. W każdym kraju jest dużo żywiołów niespokojnych — nie bez pewnego znaczenia w państwie i popychających do wojny — jednakowoż przyjaciele pokoju, uważający każdą wojnę za nieszczęście, mogą sobie powinszować, że takie trzy państwa jak Niemcy, Austrya i Włochy złączyły w jednym celu, aby bądź co bądź utrzymać pokój w Europie. Ależ nie tylko te państwa — pisze dalej „Saturday Review“ — mają bezpośredni interes w utrzymaniu pokoju europejskiego; to samo a to bez najmniejszego zastrzeżenia możnaby powiedzieć i o Rosyi. — Z tego wypływa, iż cała Europa potrzebuje pokoju; ztąd też nie tak łatwo może przyjść w Europie do wojny i prawdopodobnie bezpośrednim zamiarem tych trzech państw, które się niejako w ligę pokoju związały, będzie utrzymanie tego stanu, bez względu na to czy nastąpiło zupełne porozumienie we wszystkiem czy nie.“

Paryż. Odczytany na posiedzeniu Zgromadzenia narodowego d. 1. b. m. mesaż prezydenta rzeczypospolitej francuskiej złożono do archiwum państwa. Na tem samem posiedzeniu zażądał minister Lefranc udzielenia kredytu na 34 mil. franków na zaprowiantowanie Paryża. — Przy ponownej rozprawie nad projektem do ustawy, odnoszącej się do powiększenia bezpośrednich podatków, wniósł wnioskodawca aby projekt ten rozdzielić, i ażeby uchwalone już tytuły stanowiły same dla siebie odrębną ustawę.

— Dnia 31. sierpnia byli u Thiersa pełnomocnicy wszystkich dworów, i składali mu życzenia imieniem swoich rządów.

— W ostatnich czasach — pisze „Köln. Ztg.“ — przedsięwzięły władze polityczne z nieznanych powodów wielkie środki ostrożności w Paryżu. Ma to być w związku ze sprzysiężeniem, które odkryto w Anglii. Na bulwarze w Montmartre uwięziła policya pianą kobietę, która się odgrażała zemstą komunistów. Inny patrol schwytał przypadkowo na ulicy słynną Klementynę Vallée, która brała czynny udział w podpalaniu Tuileryów. Schwytano także Zofię Macadam, którą za czasów komuny paryskiej znano powszechnie pod nazwiskiem „markietanka rządu.“

— „France“ charakteryzując obecne stosunki we Francyi mówi, że kraj ten znajduje się obecnie w stadyum ciągłych prób, i dlatego potrzeba uważnie rozpatrzeć się w obecnem położeniu chcąc je dokładnie ocenić.

Tenże sam dziennik żąda, ażeby zwrócono Paryżowi faktycznie prawa stolicy. Zgromadzenie narodowe mogłoby jeszcze pozostać w Wersalu, ale Thiers mieszkać powinien w Paryżu. Nawet wtedy, gdyby pobyt w Paryżu był niebezpiecznym, Thiers powinien się tam przenieść, bo władza wykonawcza powinna zasłaniać zgromadzenie narodowe przed niebezpieczeństwem. „France" pragnie tedy nadać wnioskowi Ravinela następujące brzmienie: Wersal jest siedzibą zgromadzenia narodowego, Paryż siedzibą władzy wykonawczej.

Rzym. Nowo mianowani ministrowie włoscy Ribotty i de Vicenzi mieli już 4. b. m. przybyć do Rzymu dla objęcia swoich urzędów. Równocześnie miał dawniejszy minister robót publicznych pan Gadda objąć urząd prefekta w Rzymie.

W skutek przeniesienia wielu urzędów do Rzymu brak pomieszkań stał się niesłychanym. Najwięcej dokucza ten brak niższym urzędnikom, którzy nie pobierają jeszcze 6000 lirów. Wprawdzie dano tym urzędnikom miesięczny dodatek na pomieszkanie w kwocie 20—30 lirów, ale zasiłek ten jest zbyt drobny, ażeby mógł im pomódz. Ministrowie muszą ustawicznie jeździć do Florencyi bo dla braku lokalów nie wszystkie bióra zostały przeniesione do Rzymu. Pałac Braschi, w którym urządzało się już ministerstwo robót publicznych, przeznaczony został obecnie na ministerstwo spraw wewnętrznych. Dla ministerstwa skarbu rząd musi wybudować gmach, bo niema odpowiedniego lokalu do wynajęcia. Ministerstwo spraw zagranicznych mieści się w pałacu Valentini ale lokal ten jest za szczupły więc rząd nie zakupi pałacu. Z ciała dyplomatycznego osiedli dotąd stale w Rzymie poseł rosyjski Uexküll i poseł turecki Photiades Bey.

Madryt. Nie potwierdza się wiadomość jakoby Don Carlos przebywał na ziemi hiszpańskiej. Nie ma go nawet w Bayonne; jest on w Paryżu a za kilka dni udaje się do Genewy. Francuski prefekt departamentu pirenejskiego przesłał do dzienników francuskich następujące doniesienie o Karlistach: „Rozpuszczono pogłoskę, jakoby Don Carlos był w Bayonne i że to ma być hasłem do ogólnego powstania hiszpańskiego. Źródłem tej pogłoski jest okoliczność, iż wiele znanych osobistości hiszpańskich przybywa w tej okolicy. Prefekt udał się natychmiast na wskazane pogłoską miejsce i znalazł, iż wszystko było przesadą. Zarządził on tylko — jak go do tego ustawy ze względu na nasze stosunki z Hiszpanią, upoważniają — wydalenie kilku niespokojnych ludzi, którzy nadużywali naszej gościnności."

Kronika.

— JEx. c. k. Namiestnik **Agenor hr. Gołuchowski** przybył przedwczoraj wieczornym pociągiem kolei żelaznej z powrotem do Lwowa.

— **Do składki na pogorzelców Dobromilskich** przyczynił się JEx. Pan **Namiestnik** datkiem 100 złr. w. a.

(**Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.**)

Morderstwo. Dnia 23. u. m. stawał przed sądem (przew. radca c. k. sądu kraj. p. Hauser, oskarz. zastępca c. k. prokuratora państwa dr. Frendl, obrońca adw. kraj. dr. Gregorowicz) Mikołaj Pawłowicz rodem z Dalnicza, mający lat 36, bezdzietny, g. kat. obrządku, dotąd sądownie nie karany.

Zastępca prokuratoryi państwa wniósł następujące oskarzenie:

W Dalniczu w wiosce położonej koło Wielkich Mostów mieszkał włościanin Mikołaj Pawłowicz z żoną swoją Franką, która była tak nałogową pijaczką że nietylko własny dobytek przepijała ale nawet i cudzą własność naruszała. Wszczęły się ztąd nieustanne zatargi i kłótnie między nimi, które Mikołaja Pawłowicza doprowadzały nieraz do takiej złości, iż się jawnie odgrażał przed swoim sąsiadem Szulcem Mikołajem, że musi zabić żonę bo w żaden inny sposób nie będzie mógł pozbyć się jej. Było to dnia 1. lutego r. b. gdy wieczorem Mikołaj Pawłowicz powrócił z Kamionki w stanie nieco podpitym do domu i zastał na podwórzu żonę swoją, której od świąt Bożego Narodzenia aż do dnia tego wcale nie widział. Włóczyła się bowiem cały ten czas po cudzych chałupach i karczmach. Franka robiła mężowi ostre wyrzuty, że Szulcowi sprzedał prosięta a gdy po wzajemnych przemówkach przyszło do kłótni większej, uderzył Mikołaj Pawłowicz żonę dwa razy po głowie tak silnie, że na ziemię upadła. Zaledwie jednak wyniósł siano ze stodoły i dał krowie, zaszła mu żona drogę, żądając klucza od chałupy i nieszczędząc obelżywych wyrazów. Pawłowicz powtórnie rzucił ją na ziemię i szamocąc się z nią, gdy go banbić nie przestawała, uniesiony złością powziął zamiar zabicia żony, do czego szczerze przyznał się przed sędzią śledczym. Wtym celu wziął z pod szopy grubą laszczyne przeznaczoną na obręcz, odłamał kawałek długi na dwa łokci i bił grubszym końcem żonę po głowie tak długo, aż upadła na ziemię. Gdy się jednak wkrótce podniosła, pospieszył do chlewa, wziął postronek i założywszy go żonie na szyję ścisnął mocno i zawłókł ją do szopy. Gdy postronek przerwał się zostawił Pawłowicz nieprzytomną żonę przez noc na mrozie, a sam udał się do chałupy Mikołaja Szulca, gdzie do rana przespał. Powróciwszy z rana do domu przekonał się, że żona jego nie żyje. Zawłókł ją wtedy do szopy, gdzie ciało zakrył słomą.

Dnia tego samego spostrzeżono na podwórzu Mikołaja Pawłowicza ślady krwi a nadto znaleziono kilka szczypt włosów kobiecych. Mikołaj Pawłowicz zaś zdradzał cały dzień niezwykłe wzruszenie i gdy Mikołaj Szulc zapytał go, co mu na sercu tak cięży, wyznał przed nim wszystko. Stawił się potem za poradą Szulca przed wójtem, który go dnia następującego oddał do sądu w Wielkich Mostach.

Przy ostatecznej rozprawie oskarzony przyznał się zupełnie do zamiaru zabicia żony. Sąd tedy na podstawie orzeczenia sądowo-lekarskiego danego po obdukcyi trupa Franki Pawłowiczowej, iż w gwałtowny sposób życie straciła, uznał Mikołaja Pawłowicza winnym zbrodni morderstwa i skazał go na mocy §. 136 k. k. na karę śmierci przez powieszenie. Skazany zapowiedział rekurs.

— Pruskie ministerstwo spraw wewnętrznych wydało rozporządzenie o święceniu niedziel i świąt, a to z powodu niejednostajnego zachowywania dotychczasowych przepisów obowiązujących. Wszystkie te przepisy znoszą się, a nowe rozporządzenie stanowi w ich miejsce ogólne postanowienia, które tu strzeszczamy. Do liczby świąt należą oprócz niedziel: dwa dni Bożego Narodzenia, Nowy Rok, dwa dni Wielkiej nocy, dzień Wniebostąpienia, dwa dni Zielonych Świątek, a w przeważnie protestanckich okolicach, także dzień pokuty. W tych dniach zabronione są wszystkie roboty publiczne lub na widok publiczny wystawione, wszystkie hałaśliwe roboty rzemieślnicze w warsztatach, a mianowicie, roboty koło roli, łąk, lasów, ładowanie na wozy towarów i znoszenie ich na placach publicznych i ulicach, prowadzenie warsztatów takich jak blacharskie, kowalskie, ślusarskie, ciesielskie, murarskie, kamieniarskie, roboty wszelkie budownicze, przewóz towarów, beczek, żelaza, ruch taczek, wozów i t. d.; dozwala się tylko przewóz towarów w drodze będących na wozach ciężarowych. W przypadku naglącej konieczności, władza policyjna zezwala wyjątkowo na tego rodzaju roboty. Prócz tego od godź. 9ej do 12ej w południe i od 2ej do 4ej po południu, to jest w godzinach odbywania nabożeństwa, niewolno sprzedawać towarów po sklepach, a lokale publiczne, jak sklepy wódczane, piwiarnie, kawiarnie, restauracye, cukiernie, winny być od ulicy zamknięte i wewnątrz nich ma być zachowana spokojność taka, aby nie raziła przechodniów. Przez dni świąteczne nie wolno obnosić towarów po domach na sprzedaż, oprócz żywności, która do godź. 9ej rano może być sprzedawaną. Polowanie z chartami konno albo gromadnie jest zabronione w dni niedzielne i świąteczne, a pojedyncze łowy są dozwolone, wyjąwszy godzin nabożeństwa. Prócz tego w następujące święta zabronione są wszystkie czynności naruszające spokój nabożeństw któregokolwiek z obu wyznań, a mianowicie, w święta ewangielickie: Wielki piątek, dzień pokuty, a katolickie: Trzech Króli, Oczyszczenia, Zwiastowania, Bożego Ciała, ŚS. Piotra i Pawła, Wniebowzięcia, Narodzenia N. P. M., Wszystkich Świętych, Niepokal. Poczęcia. Widowiska teatralne zabronione są w wielki piątek, w dzień pokuty i w dzień powszechnych modłów, a w dzień Zaduszny mogą być dawane jedynie widowiska treści poważnej. W ciągu wielkiego tygodnia nie mogą się odbywać bale i wszelkie hałaśliwe widowiska. Przekroczenie tych przepisów podpada grzywnom od tal 20 albo aresztowi do dwóch tygodni. (Czas.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Gorlice		Strzyżów		Wadowice		Dąbrowa		Wieliczka	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	1	5	—	6	35	5	12	5	4
„ żyta	4	—	4	—	4	50	-	—	3	8
„ jęczmienia	3	10	2	50	3	50	2	50	2	74
„ owsa	1	70	1	50	2	50	1	75	1	79
„ grochu	—	—	5	—	5	25	—	—	4	72
„ hreczki	—	—	3	80	—	—	—	—	5	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	4	35	3	25	—	—
„ ziemniaków	1	35	1	20	2	24	1	60	1	65
Cetnar siana	—	—	1	—	1	20	—	—	—	93
Sąg drzewa twardego	6	—	6	—	7	—	—	—	—	—
„ „ miękkiego	4	80	4	—	5	80	—	—	10	21
Funt mięsa wołowego	—	16	—	15	—	22	—	17	—	23
Miara wina	—	—	—	50	-	80	—	—	—	60
„ piwa	—	—	—	20	—	18	—	—	—	12
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	45	—	—	—	40
„ bez wiktu	—	57	—	50		60	—	—	—	70

— C. k. Towarzystwo gospodarskie w Krakowie przesłało c. k. ministerstwu rolnictwa projekt sprzedaży soli dla bydła. Sól dla bydła należałoby według projektu sprzedawać gospodarzom, którzy wykażą dokładnie, ile sztuk bydła posiadają. Zapas soli sprzedawanej całemu okręgowi rozdzielony zostałby potem stosunkowo podług ilości sztuk bydła pomiędzy naczelników gminy i właścicieli większych posiadłości. Licząc 20 funtów na jedną sztukę, Galicya spotrzebowałaby w roku 200.000 cetnarów soli. Cena centnaru wynosić powinna według projektu Towarzystwa 1 złr. 50 c. Rozdzieleniem całego tego zapasu zajmowałyby się reprezentacye powiatowe, a do tego rozdziału za podstawę służyć mają wykazy statystyczne stanu bydła.

Ponieważ także i inne stowarzyszenia gospodarskie postawiły taki sam wniosek, więc ministerstwo rolnictwa odesłało wszystkie projekta do ministerstwa skarbu, które rozstrzygnie tę sprawę w porozumieniu z rządem węgierskim.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Salzburg, 8. września. Cesarz niemiecki wyjechał do Monachium dzisiaj o godzinie 7 rano. Obaj monarchowie pożegnali się najserdeczniej, uściskali się i ucałowali. Cesarz austryacki odjechał wprost do Ischl. Ks. Bismark i hr Beust wyjechali do Reichenhall, hr. Andrassy do Ischl. Hr. Hohenwat opuszcza w południe Salzburg.

Insbruck, 8. września. Wybory w 22 niemiecko-tyrolskich okręgach wiejskich wypadły konserwatywnie. W gminach wiejskich włoskiego Tyrolu wybrano 8 konserwatywnych i 4 narodnych kandydatów.

Wersal, 8. września. W zgromadzeniu narodowem skończyła się jeneralna dyskusya nad wnioskiem Ravinela o siedzibie zgromadzenia. Jutro odbędzie się dyskusya specyalna.

Paryż, 8. września. Rząd przy dyskusyi nad wnioskiem Ravinela żądać będzie zatrzymania status quo. Thiers żąda od komisyi budżetowej zawotowania 10procentowego dodatku do wszystkich podatków.

Wersal, 8. września. Na piątkowem posiedzeniu zgromadzenia narodowego toczyła się dalej dyskusya nad wnioskiem Ravinela. Poprawkę żądającą przeniesienia ministerstw do Paryża dnia 1. stycznia odrzucono. Pierwszą część pierwszego artykułu, która postanawia, że zgromadzenie narodowe, władze wykonawcze i ministerstwa pozostaną dalej w Wersalu przyjęto po przemówieniu ministra sprawiedliwości, który się na to zgadzał. Odrzucono zaś drugą część tego artykułu żądającą, ażeby już teraz instalowano w Wersalu urzędy administracyjne potrzebne do załatwienia spraw rządowych, gdyż minister sprawiedliwości uważał ten projekt za niewykonalny. Cały projekt do ustawy przyjęto 432 głosami przeciw 190.

Sprawozdanie komisyi budżetowej podaje taki obraz sytuacyi finansowej: 723 milionów wynoszą procenta długu państwa, na pokrycie zaległości potrzeba 673 milionów, budżet wynosi 2½ miliarda, a na fortyfikacye w departamentach potrzeba 300 milionów.

Sąd wojenny skazał Rossela na śmierć.

Ostatnia poczta.

Salzburg, 7. września. Dziś przed południem oddawali sobie ministrowie i osoby z orszaku cesarzy wzajemne wizyty. O god. 1 w południe zrobił Najj. Pan wizytę cesarzowi niemieckiemu. O god. 5 był obiad, na którym znajdowali się obaj Monarchowie, cesarz niemiecki w uniformie pułkownika austryackiego, arcyks. Ludwik Wiktor, ks. Bismark, hr. Hohenwart, hr. Beust, hr. Andrassy, osoby ze świty Monarchów, a a wkońcu przyjmowany dziś przez cesarza austryackiego bawarski jenerał Hartman. Obiad skończył się o god. 6, po czem odjechał cesarz niemiecki do hotelu, aby się przebrać. O god. 6¾ zrobiono wycieczkę do Klesheim.

Cesarz austryacki wyjechał sam ze swego pałacu po cesarza niemieckiego. Przy wyjeździe z pałacu witały tłumy ludności okrzykami uniesienia Cesarza austryackiego, co się przez całą drogę przez miasto powtarzało. W powozach jechali razem: Cesarz austryacki z cesarzem niemieckim, hr. Beust z ks. Bismarkiem, hr. Hohenwart z jenerałem Podbielskim, szef sekcyi Hofmann z radcą legacyi Keudell, ks. Hohenlohe z pierwszym podkomorzym Redernem, hr. Bellegarde z jenerałem Treskowem, hr. Crenneville z hr. Pücklerem

Po powrocie z wycieczki była herbata u cesarza austryackiego, na której był także cesarz niemiecki. Na herbacie było 28 osób zgromadzonych. Cesarz austryacki był z całą swoją świtą i ministrami przed hotelem, tak samo jak przy przybyciu. Cesarze pożegnali się przed hotelem, po czem cesarz niemiecki odjechał na dworzec kolei żelaznej, udając się osobnym pociągiem do Monachium. Cesarz austryacki odjeżdża do Ischl. Mówią, iż hr. Beust odprowadzi nazajutrz ks. Bismarka do Reichenhall.

Grac, 7go września. Dalsze wybory z miast: W Gracu: dr. Rechbauer, dr. Schreiner, Remschmidt, dr. Schlosser; w Leoben: dr. Muschler; w Liezen: dr. Lipp; w Judenburg: dr. Fleiks; w Voitsberg: Scholz; w Hartberg: dr. Maurycy Kaiserfeld; w Pettau: dr. Józef Kaiserfeld; w Leibnitz: dr. Stremayr; w Radkersburg: Portugall; w Windischgraz: br. Rast; w Cilli; Weckermann; w Marburgu: Reuter; w Bruku: adwokat Waunisch.

W Murau Plankensteiner, w Frohnleiten Heilsberg. Z Izby handlowej w Gracu wybrani: Syz, Oberranzmeier i Michl; w Leoben: Greiner, Wretschko i Miller.

Klagenfurt, 7. września. Na 109 do wyborów z większych posiadłości uprawnionych głosowało 86. Wybrani zostali: Jan Burger, dyrektor gimnazyalny: hr. Thurn, wł. d.; Antoni hr. Gross, wł. d.; Wiktor

Rainer, wł. d.; Józef Erwein, adwokat; Leopold Moro, wł. fabryki; br. Cnobloch, wł. d.; Jan Stieger, adwokat; Wilhelm Mitterdorfer, adwokat; Ernest Eldmann, wł. d.

Innsbruk, 7. września. Wybory z gmin wiejskich. W 18 niemiecko-tyrolskich okręgach wyborczych zostali wybrani: Stadler, Lorenz, ks. Speckbacher, Wolf, hr. Brandis, Wieser, Petzer, dr. Graf, Köfler i Brugger.

Opawa 7. września. Wybrani do sejmu zostali: w Opawie: dr. Heinz, dr. Blitzfeld, z izby handlowej Miller i dr. Menger, w Preudenthal dr. Neusser, w Jägerndorf dr. Seelinger, w Bielsku dr. Haase, w Wagstadt dr. Rodler, w Cieszynie dr. Demel.

Tryest d. 7. września. Przy dzisiejszych wyborach uzupełniających z trzeciej kuryi wybranym został dr. Bettini.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7 września.

Hotel Żorża: Pp. Petrowicz K., z Wołostkowa. — Pieńczykowski S., z Byszowa. — Skibniewski L., z Rosyi. — Wasilewski T., z Szczucza. — Uschakoff Z., ros. pulk., z Rosyi.

Hotel europejski: Pp. Szwarzenberg F., dr. filoz., z Krakowa. — Bodrowicki A., z Koziego.

Hotel angielski: Pp. Kochanowski J., z Olszyny. — Strzelecki A., z Komarnik. — Udrycki A., z Mosta.

Hotel Kuhna: P. Jakubowski K., z Rolowa

Hotel warszawski: P. Mochnacki Ign., z Toustoluga.

Hotel krakowski: Pp. Garwoliński J., z Manajowa. — Papara H., z Zubowmosta. — Huppmann J., dr. med., z Kamieńca.

Dnia 8 września.

Hotel Żorża: Pp. Nikorowicz S., z Sygnówki. — Stoyanowski W., z Rosyi. — Winnicki T., z Nadycza.

Hotel europejski: Pp. Komarnicki A., z Batycza. — Łanda M., z Dąbrówki. — Wołościański B., adw., z Sambora.

Hotel angielski: Pp. Gubatta R., c. k. starosta, z Rawy. — Abgarowicz T., z Bratyszowa. — Szczepański R., z Robynia. — Torosiewicz K., z Ostrowa. — Torosiewicz J., z Połtwy.

Hotel Langa: Pp. Kossecki M., ze Smolnicy.

Hotel warszawski: P. Duczyński J., z Gołogóry.

Hotel krakowski: P. Siarczyński W., z Hrycowoli.

Pod białym koniem: P. Pietrzycki T., z Chmielówki.

Pod Nr. 455¼: P. Mokrzycki D., z Żydaczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7 września.

Pp. Ks. Poniński A., do Dobrostan. — Łuczkowski W. dr. praw, do Tarnopola. — Janowicz A., na ros. Podole. — Michalski G., do Przemyśla. — Niko E. i Rozwadowski F., do Wiednia. — Steri K., do Multan. — Szymanowski F., do Wiednia. — Śliwiński W., do Bereznik. — Zachariasiewicz M., do Zarnowa. — Zenowicz L., do Rosyi.

Dnia 8 września.

Pp. Hr. Poniński A., c. k. kapitan, do Rychwaldu. — Uschakoff Z., c. ros. pułk., do Rosyi. — Dr. Witz L., adw., do Sambora — Mohr T., do Krakowa. — Puzyna W., do Martynowa. — Skibniewski L., do Rosyi. — Tchórznicki K., do Nadyb.

T E A T R.

Dziś (przedstawienie niemieckie) 1. gościnny występ p. Roeske Lund z prowincyonalnego teatru w Lincu. 1. gościnny występ pana Rezny z Rotterdamu. „Norma". Wielka opera w 2 aktach Belliniego

Jutro (przedstaw. polskie.) 3. gościnny występ pani Aleksandry Rakiewiczowej, artystki teatrów w Warszawie. „Makbet." Tragedya w 5 aktach W. Szekspira.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
Odchod. do Brodów i Złoczowa o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

R e z u l t a t

z przedsięwziętego ważenia i rewizyi pieczywa u obcych piekarzy przez urząd targowy w miesiącu sierpniu 1871.

Imie i nazwisko	Miejsce sprzedaży	chleb biały: kolonistów ct.	kolonistów łuty	kulikowski ct.	kulikowski łuty	żółkiewski ct.	żółkiewski łuty	razowy ct	razowy łuty
		w walucie austryackiej							
Mailech Lebwohl	Drewniana targowica	—	—	1	5	—	—	—	—
Umschweif Jente	„	—	—	1	5	—	—	—	—
Stein Laib	„	—	—	1	5 50/100	—	—	—	—
Herbst Dawid	„		—	1	5	—	—	—	—
Fenig Simon	„		—	1	4 50/100	—	—	—	—
Stein Joel	„	—	—	1	4 50/100	—	—	—	—
Götzel Chaje	„	—	—	—	—	1	6 20/100	—	—
Fisch Ettel	„	—	—	—	—	1	6 50/100	—	—
Gabel Mechel	„	—	—	—	—	1	6 25/100	-	—
Bloch Elke	„		—	—	—	1	6 25/100	—	—
Keile Feige	„	—	—	—	—	1	6	—	—
Ransch Berl	„	—	—	—	—	1	6		—
Klar Mortko	„		—	-	—	1	6		—
Baran Grzegorz	„	-		—	—	—	—	—	—
Gulak Jan	„	—		—	—	—	—	—	—
Nacht Hersch	Bernardyński plac	1	5 40/100	—	—	—	—	1	8
Birnbach Mozes	Bernardyński plac	1	5 60/100	—		—	—	1	8
Razem		2	11	6	29 50/100	7	43 50/100	2	16
Przeciętnie: w sierpniu 1871		—	5 41/100	—	4 91/100	—	6 21/100	—	8
Przeciętnie: w lipcu 1871		—	5 50/100	—	4 50/100	—	5 86/100	—	8
A zatem: w podnoszeniu		—	9/100	—	41/100	—	35/100		—
A zatem: w spadaniu						—	—		—

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu wrześniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
5	739 69	739·20	738 84	739·24	16 0	25·0	16·3	19·10	11·0	13·1	13·4	12·50	81	55	97	77 7	0	0	0	0	SW 3	W 2	W 1	6	5	1	4 0	—
6	739·08	738·38	738 34	738·60	15·3	21 4	21·1	19·27	11·7	16·6	15·6	14·63	90	87	84	87 0	0	3	0	1 0	W 1	SW 2	W 1	1	7	2	3 1	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 7. września. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	254	75	255	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	173	—	174	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	122	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	·	—	64	—	66	-
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	70	85	10
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	25	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—		91	50	92	50
Oblig. indemn. gal.	—	—			76	25	76	75
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	-
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	67	5	74
„ cesarski	—	—	—	—	5	69	5	76
Napolendor	—	—	—	—	9	53	9	59
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	9	75	9	90
Rubel srebrny rosyjski	-	—	—	—	1	86	1	93
„ papierowy „	—	—	—	—	1	60	1	61½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80	1	81½
Srebro	—	—	—	—	119	75	121	—

oprócz kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. września 1871.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.85	69.95
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	297.50	298.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	296.50	297.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.50	95.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.60	101.80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	115.50	116.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	137.75	138.25
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	74.—	74 50
Galicyi	76.25	76.75
Niższej Austryi	97.—	98.—
Siedmiogrodu	76.75	77.25
Węgier	79.90	80.30
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	257.—	257.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	293.80	294.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	936.—	940.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	769.—	770.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	575.—	577.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	233 25	233.75
Płn. kolej po 1000 zł. w. a.	2135	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	253.75	254.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	172.75	173.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	376.—	377.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186.20	186.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	156.50	157.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108 —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.10	90.30
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.75	92.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.25	91.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.—	89.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.75	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	106.—	107.—
Kol. gal. Karola Ludwika II emisyi	101.25	101.75
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	88.—	88.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.75	185.25
Clarego po 40 zł. m. k.	38.50	39.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.—	44.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	34 —	35.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	26.—	28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	100.—	100 25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	101.15	101.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	101.50	101.70
Hamburg za 100 M. B.	88.30	88.40
Londyn za 10 ft. szt.	119.—	119 —
Paryż za 100 fr.	46.—	46.10

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.73	5.75
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.53½	9.54½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	119.10	119.30

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	—
„ „ w srebrze	69	10
Losy z 1860 roku	101	25
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	292	50
Londyn 10 funtów szterlingów	119	10
Srebro	119	50
Napoleondor	9	55½
Dukat	5	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2124 1—3) **E d y k t.**

Nr. 8903. Samborski c. k sąd obwodowy ogłasza niniejszym, że w sprawie Wiktora Błażowskiego przeciw Br. de Weweld o extabulacyę sumy 3000 złr. w. w. zachodzącą w edykcie z dnia 16. czerwca 1871 L. 6611 w gazecie Lwowskiej ogłoszonym, myłkę w ten sposób się zmienia, iż imię pozwanego Br. de Wawel ogłoszone na Br. de Weweld się protestuje, oraz że termin do słownej rozprawy w tym sporze na dzień 22. września 1871 na 10 godzinę rano ustanowionym został

Sambor, dnia 14. sierpnia 1871.

(2137 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 39016. Stypendya, udzielane przez Najjaśniejszego Pana dla ogrodniczej szkoły, zwanej „Elisabetinum“ w Mödlingu.

C. k. Ministerstwo rolnictwa wyznaczyło 2 stypendya po 250 zł. na czas trwania dwurocznych kursów dla szkoły ogrodniczej, zwanej: „Elisabetum“ która będzie od 1go paźdz. r. b. otworzoną i połączoną z zakładem gospodarczym „Francisco Josephinum“ w Mödlingu.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył przyzwolić najwyższem postanowieniem z 7. sierpnia b. r., by jedno z tych stypendyów nosiło nazwę Jego Cesarskiej Mości, drugie zaś Najjaśniejszej Pani. Niniejszem rozpisuje się konkurs na te stypendya Dla przyjęcia do wymienionego zakładu stawiają następujące warunki:

1) Wiek najmniej 15 lat, i temu wiekowi odpowiednio silne rozwinięcie ciała.

2) Ukończenie według nowej ustawy szkolnej z dobrym postępem szkoły ludowej.

3) Zezwolenie ze strony rodziców lub opiekunów.

Synowie gospodarzy wiejskich lub ogrodników jakoteż ci kompetenci, którzy nie mogą wykazać poprzednią praktyką w ogrodnictwie, otrzymają przy przyjęciu pierwszeństwo.

Prośby zaopatrzone w wymienione dowody, mają być wniesione po dzień 20 września b. r. z kuratoryi zakłasu gospodarczego: „Francisco - Josephinum“ w Mödlingu.

Wiedeń, dnia 28 sierpnia 1871.

C. k. Ministerstwo rolnictwa.

(2143 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1958. Celem zabezpieczenia dostarczenia żywności dla zdrowych i chorych więźni w c. k. domu karnym dla mężczyzn we Lwowie na rok 1872 rozpisuje się licytacja na dzień 3go października 1871 o go dzinie 3ciej po **południu** w biurze c. k. dyrekcji domu karnego odbyć się mająca, przy której też podane być mogą pisemne oferty do rąk komisji licytacyjnej

Spis potraw, warunki licytacyi, ofert i kontraktu, jako też ceny fiskalne przygotowane są do przejrzenia w c. k. dyrekcyi domu karnego we Lwowie.

Ubiegający się, mają złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium w kwocie pięć tysięcy reńskich w. a. w gotówce lub w efektach do kaucji prawnie przypuszczalnych.

Oferty wygotować należy wedle formularza w c k. dyrekcyi domu karnego do przejrzenia złożonego, takowe muszą być przez ofiarującego własnoręcznie pisane i podpisane, a przynajmniej własnoręcznym podpisem imienia i przezwiska z dokładnem podaniem miejsca mieszkania zaopatrzone, zawierać mają podanie żądanej ceny w cyfrach i słowami, tudzież i oświadczenie, że ofiarujący przejrzał warunki kontraktu i spis potraw i że się tymże bezwarunkowo poddaje; oferty nie mogą zawierać innych warunków lub ograniczeń.

Oferty niedokładne lub kaucją nie pokryte, lub też inne warunki i ograniczenia zawierające, lub nakoniec po ukończonej ustnej licytacyi podane, nie będą uwzględnione, ostatnie nadto nieodpieczętowane oferentom zwrócone.

Do czasu wydania pisemnej decyzyi o rezultacie licytacyi a względem pertraktacyi w drodze ofert, każdy z licytujących lub ofiarujących ręczy kaucyą za dotrzymanie złożonego przy licytacyi ustnego lub pisemnego oświadczenia.

Tym których oświadczenia uwzględnione nie będą, zwróci c. k. dyrekcya domu karnego kaucyę za pokwitowaniem.

Z c. k. Nadprokuratorji państwa

Lwów, dnia 5 września 1871.

Kundmachung.

z. Z. 1958. Zur Sicherstellung der Bespeisung der gesunden und kranken Häftlinge im k. k. Strafhause für Männer in Lemberg für das Jahr 1872 wird eine Licitation bei der auch schriftliche Offerte zu Handen der Licitations-Commission überreicht werden können, auf den 3. October 1871 um 3. Uhr Nachmittags in der Konzelei der k. k. Strafhaus-Direction ausgeschrieben.

Die Speiseordnung, die Licitations- resp. Offerts- und Vertragsbedingungen und die Fiscalpreise können bei der kk Strafhaus-Direction in Lemberg eingesehen werden.

Diejenigen, die sich um diese Unternehmung bewerben wollen, haben ein Reugeld von Fünftausend Gulden ÖW. im Baaren oder kautionsfähigen Effecten am Licitationstermine zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

Die Offerte müssen nach dem bei der k. k. Strafhaus Direction einzusehenden Formulare ausgefertigt, von dem Offerenten eigenhändig geschrieben und unterschrieben, oder doch eigenhändig mit Vor- und Zunamen und genauer Bezeichnung des Wohnortes unterzeichnet sein, die Angabe des geforderten Preises in Ziffern und Worten, so wie die Erklärung enthalten, daß der Offerent in die Verhandlungs- Vertragsbedingungen und in die Speiseordnung Einsicht genommen habe und sich denselben unbedingt unterwerfe. Die Offerte dürfen keine andere vom Offerenten ausgestellte Bedingung und keine Einschränkung enthalten.

Auf Offerte, welche unvollständig oder durch kein Reugeld gesichert sind, oder welche eine andere Bedingung oder Einschränkung enthalten, oder nach Schluß der mündlichen Licitation überreicht werden, wird keine Rücksicht genommen, und werden leztere den Offerenten uneröffnet rückgestellt.

Bis zur schriftlichen Entscheidung über die Licitations- resp. Offert-Verhandlung bleibt jeder Licitant und Offerent mit dem Reugelde für seinen Anboth verbindlich.

Denjenigen, deren Anboth sohin abgelehnt wird, wird das erlegte Vadium Seitens der k. k. Strafhaus-Direction gegen Empfangsbestätiguug rückgestellt.

Von der k. k. Ober-Staatsanwaltschaft.

Lemberg, am 5. September 1871

(2096 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 10430. Celem nadania dwóch stypendyów o rocznych 200 zł. w. a. przeznaczonych z funduszów krajowych dla uczniów weterynaryi, ogłasza się niniejszem konkurs.

Chcący się ubiegać o takowe winni wnieść podania swoje do Wydziału krajowego **najdalej do 10go października b. r** i załączyć:

1. metrykę urodzenia,

2. poświadczenie stwierdzające, że kandydat przyjęty został na rozpoczynające się dnia 1. październikа kursa w c. k. zakładzie dla kształcenia weterynarzy we Widniu,

3. ostatnie świadectwo szkolne,

4. świadectwo o stosunkach majątkowych kandydata i rodziców jego,

5 własnoręczny rewers kandydata, w którym tenże ma się zobowiązać, iż po uzyskaniu dyplomu na weterynarza będzie się trudnił praktyką weterynarską w królestwie Galicyi i Lodomeryi lub w Wielkiem księstwie krakowskiem, z wykluczeniem jednak miast głównych Lwowa i Krakowa, a to przez przeciąg lat ośmiu.

Stypendya trwają aż do ukończenia trzyletniego kursu w zakładzie wyżej wspomnionym, a stypendysta otrzymuje po uzyskaniu dyplomu na weterynarza kwotę 60 zł. na koszta podróży z Wiednia do kraju.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

Lwów, dnia 27. sierpnia 1871.

(2100 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 36753. Do c. k. marynarki wojennej przyjmuje się za pachołów okrętowych:

Młodzieńców, którzy ukończyli 15. a nie przekroczyli 17. rok życia, beznagannych obyczajów, umysłowo i fizycznie dobrze rozwiniętych, dobrego wzroku i wedle możności umiejących cokolwiek czytać i pisać.

Pachołów okrętowych kształci się na umyślnym okręcie okręcie szkolnym tylko na majtków i podoficerów majtkowych i nie można im pod żadnym warunkiem przyobiecać dalszego awansu, a niżeli w najwyższą szarżę podoficerów majtkowych.

Przy kompletnem ubraniu i wyżywieniu dostają żołd dzienny w kwocie 14. cnt. w. a.

Celem przyjęcia za pachołów okrętowych wniosą odnośni kompetenci, a względnie ich rodzice lub opiekunowie piśmienne podanie do admirału zatoki w Poli w drodze komendy okręgu uzupełniającego, położonego najbliżej petenta, w Dalmacyi także w drodze tamtejszych stacyjnych i krążących okrętów szkolnych.

Do podania należy dołączyć:

a) metrykę chrztu (urodzenia) i certyfikat przynależności;

b) świadectwo wystawione przez stopniowanego lekarza wojskowego, które udowadnia silne fizyczne rozwinięcie, odpowiednie wiekowi kompetenta i sprawdza niezawodną zdolność do służby na morzu;

c) świadectwo wystawione przez przynależną władzę polityczną co do obyczajnego i moralnego zachowania się,

d) świadectwa szkolne, jeżeli kompetent szkoły odwiedzał, nareszcie,

e) legalizowany rewers ojca lub opiekuna treści następującej:

„Na wypadek przyjęcia mego syna (lub pupila) N. N. do marynarki wojennej za pachoła okrętowego obowiązuję się tak w mojem jak w jego imieniu, nie żądać go nazad podczas kursu szkolnego, nie mniej przyjąć go nazad bez sprzeciwienia się w razie, gdyby nie odpowiadał w przeciągu czasu naukowego i z powodu tego musiał być wydalonym ze szkoły.

Również oświadczam, że mnie wyraźnie oznajmiono, iż mój syn (lub pupil) N. N. z uwagi, że kształci się w c. k. szkole dla pachołów okrętowych, wedle postanowienia ustawy wojskowej będzie obowiązanym służyć czynnie w c k marynarce wojennej pełnych dziesięć lat, zaczawszy od dnia wystąpienia z tego zakładu wykształcenia dla marynarki, a względnie od dnia asenterowania.“

Kompetentów, którzyby przy rozpoznaniu w Poli uznała komisya za niezdolnych do przyjęcia odeszle się bezzwłocznie rodzicom lub opiekunom.

Koszta transportu tam i napowrót ponosi erarym marynarki.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29. sierpnia 1871.

Kundmachung.

Als Schiffsjungen werden in die k. k. Kriegsmarine aufgenommen:

Jünglinge, welche das 15 Lebensjahr zurückgelegt und das 17 nicht überschritten haben, sittlich unbeanständet, geistig und physisch gut entwickelt sind, ein gutes Sehvermögen besitzen und thunlichst etwas lesen und schreiben können

Die Schiffsjungen werden auf einem eigenen Schulschiffe nur zu Matrosen und Matrosen-Unteroffizieren herangebildet, und kann ihnen eine weitere Beförderung, als in die höchste Matrosen-Unteroffiziers-Charge, unter keiner Bedingung in Aussicht gestellt werden.

Dieselben erhalten nebst der vollständigen Bekleidung und Verpflegung eine tägliche Löhnung im Betrage von 14 kr. ö. W.

Behufs Aufnahme als Schiffsjungen haben die betreffenden Bewerber, beziehungsweise deren Eltern oder Vormünder ein schriftliches Gesuch durch das dem Bittsteller nächstgelegene Ergänzungsbezirks-Commando, in Dalmatien auch im Wege der dortigen Stations- und kreuzenden Schulschiffe, an das Hafen-Admiralat in Pola zu leiten.

Diesem Gesuche sind beizulegen:

a) der Tauf- (Geburts-) und Heimatschein;

b) ein von einem graduirten Militärarzte ausgestelltes Zeugniß, welches die dem Alter des Bewerbers entsprechende kräftige körperliche Entwickelung darthut und die voraussichtliche Seediensttauglichkeit konstatirt;

c) ein von der zuständigen politischen Behörde ausgestelltes Zeugniß über sittliches und moralisches Verhalten;

d) die Schulzeugnisse, falls der Bewerber eine Schule besucht hat, und endlich

e) ein legalisirter Revers des Vaters oder Vormundes folgenden Inhaltes:

„Für den Fall, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N. als Schiffsjunge in die Kriegs-Marine aufgenommen wird, verpflichte ich mich, sowohl in meinem als in seinem Namen, ihn während des Schulkurses nicht zurück zu verlangen, so wie denselben, falls er im Laufe der Lehrzeit nicht entsprechen und deßhalb aus der Schule entfernt werden sollte, ohne Widerrede zurück zu nehmen.

Ich erkläre zugleich, daß mir wohl bekannt gegeben wurde, daß mein Sohn (oder Mündel) N. N., nachdem er in der k. k Schiffsjungen-Schule auf Kosten des Staates erzogen wird, nach den Bestimmungen des Wehrgesetzes, vom Tage des Austrittes aus dieser Marine-Bildungs-Anstalt, beziehungsweise vom Tage der Assentirung, durch volle zehn Jahre in der k. k. Kriegs-Marine präsent zu dienen haben wird.“

Bewerber, welche bei der Ueberprüfung in Pola von der Commission als untauglich zur Aufnahme anerkannt werden sollten, werden sofort den Eltern oder Vormündern zurückgestellt.

Die Kosten für den Hin- und Rücktransport trägt das Marine-Aerar.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 16. August 1871.

(2114 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3453. W Bursztynie otworzono rządową stacyę telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną.

C. k. Inspektorat telegrafów.

Lwów, dnia 2. września 1871.

(2106 2—3) **Obwieszczenie.**

3880 cyw. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wywalczonej przez masę ś p. Wincentego Łancuckiego przeciw masie spadkowej Józefa Haut kwoty 100 rubli czyli 150 złr. w. a z pn. rozpisaną zostaje na koszt i niebezpieczeństwo Kellmana Zimmermann ponownie przymusowa sprzedaż realności pod l 242 w Sieniawie położonej w jednym terminie dnia 5. października 1871 o 10 godzinie rano w c. k. sądzie odbyć się mającym na którym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 25 złr. w. a; jako cenę wywoławczą przyjmuje się wartość szacunkową 250 złr. w. a.

Dalsze warunki i akt opisania i oszacowania przejrzeć można w registraturze sądu.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia.

C k. sąd powiatowy.

Sieniawa, dnia 28. sierpnia 1871.

(2107 3—3) **E d y k t.**

Nr. 45729. Ze strony c. k. sądu krajowego lwowskiego wzywa się posiadaczy zagubionego wedle podania 4% listu zastawnego Towarzystwa kredytowego galicyjskiego ziemskiego wydanego, pod datą Lwów 1. lipca 1862 S. V Nr. 14861 wraz z kuponami, z których pierwszy na dniu 30. czerwca 1871 płatnym był, zaś ostatni na dniu 30. czerwca 1872 płatnym będzie, aby ten list zastawny z kuponami, mianowicie list zastawny w przeciągu 3 lat od dnia zapadłości ostatniego na ten list wydanego kupona, azatem od dnia 30 czerwca 1872 licząc w razie zaś jeżliby wylosowanie tego listu pierwej nastąpiło, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia nastąpić mającej zapłaty tegoż licząc, kupon na dnin 30. czerwca 1871 zapadły, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dzia umieszczenia niniejszego edyktu licząc, kupony nakoniec dopiero zapaść mające, w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia zapadłości każdego dotyczącego kupona licząc, tem pewniej c. k. sądowi krajowemu okazali, ileże w przeciwnym razie list zastawny i dotyczące kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. sierpnia 1871.

(2116 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 4862-D. F. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na d. 31. października 1871 losowania obligacyi funduszów indemnizacyjn. Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa Krakowskiego, ustaje począwszy od dnia 15. września 1871 wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać miały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znów się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 2. września 1871.

(2117 2—3) **Edykt.**

L. 2992. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, iż celem zaspokojenia resztującej należytości galicyjskiej kasy oszczędności w kwocie 6624 zł. 80 kr. w. a. z procentami 5proc. od 18. lutego 1870 i kosztami w kwocie 7 zł 32 kr. się przyznającemi, rozpisuje się w skutek wezwania c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 6 lipca 1867 do l. 28221, tudzież dodatkowego podania galic. kasy oszczędności pod dniem 12. października 1876 r. l. 5487 wniesionego dozwoloną przez tenże sąd przymusową sprzedaż dóbr Staromieście i Miłocin w byłym obwodzie rzeszowskim położonych, a tabuli krajowej w księgach Dom. 34. pag. 161. i 165. wpisanych, a według dom. 321. pag. 144. n. 25. haer. p. Włodzimierza Bobrownickiego własnych w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w dwóch terminach, t. j. na dniu 5go października i 9go listopada 1871, zawsze o godzinie 10. zrana, które to dobra na powyższych terminach za lub powyżej ceny wywołania 40623 zł. 24 kr. w. a. ryczałtowo sprzedane będą.

Wadyum wynosić będzie kwotę 4000 zł. w. a.

Gdyby atoli te dobra na tychże dwóch terminach za lub powyżej ceny wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznaczony będzie nowy termin, a po przeprowadzeniu pertraktacyi z wierzycielami wyznaczony i rozpisany będzie do niniejszej sprzedaży trzeci termin licytacyjny.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O rozpisaniu tej sprzedaży zawiadamia się strony, t. j. galicyjską kasę oszczędności i pana Włodzimierza Bobrownickiego, dalej wierzycieli hipotecznych, mianowicie c. k. prokuratoryę skarbową, imieniem wysokiego skarbu, c. k. funduszu indemnizacyjnego i imieniem fundacyi szpitalu ubogich w Staromieściu, dyrekcyę galicyjskiego Towarzystwa kredytowego we Lwowie, c. k. uprzyw. akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie, p. Leona Boznańskiego i p. Mieczysława Bobrownickiego do rąk własnych, jak niemniej wszystkich tych wierzycieli, któryby po dniu wydania ekstraktu tabularnego, t. j. po dniu 29. kwietnia 1871 na dobrach sprzedać się mających prawo hipoteki uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu wcale lub dosyć wcześnie przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Reinesa z substytucyą p. adwokata Dra. Podwina ustanawia.

Rzeszów, dnia 14. lipca 1871.

(2118 2—3) **Edykt.**

L. 12933. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia p. Ignacego Leopolda z miejsca pobytu niewiadomego, że Betty Rappaportowa przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 2011 zł. w. a. w dniu dzisiejszym uzyskała, który do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego ze substytucyą Dra. Kapiszewskiego doręczony został.

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 3. sierpnia 1871.

(2119 2—3) **Edykt.**

L. 10509. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ustanawia dla Michała barona Dulskiego z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia temuż nakazu zapłaty sumy wekslowej 450 zł. w. a. na rzecz Józefa Günzberga pod dniem 23 sierpnia 1871 l. 10509 wydanego kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla i doręcza zarazem rzeczony nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi.

O czem nieobecnego tym edyktem się zawiadamia.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1871.

(2120 2—3) **Edykt.**

L. 10476. Tarnopolski c. k. sąd obwod. jako handl. ustanawia dla Michała barona Dulskiego z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia temuż nakazu zapłaty sumy wekslowej 300 zł. w. a. na rzecz Pinkasa Ochsenhorna pod dniem 23go sierpnia 1871 l. 10476 wydanego kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla i doręcza zarazem rzeczony nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi.

O czem nieobecnego tym edyktem się zawiadamia.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1871.

(2121 2—3) **Edykt.**

L. 10492. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ustanawia dla Michała barona Dulskiego z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia temuż nakazu zapłaty sumy wekslowej 310 zł. w. a. na rzecz Pinkasa Ochsenhorna pod dniem 23. sierpnia 1871 liczby 10492 wydanego kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra Mantla i doręcza zarazem rzeczony nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi.

O czem nieobecnego tym edyktem się zawiadamia.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1871.

(2122 2—3) **Edykt.**

L. 10493. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ustanawia dla Michała barona Dulskiego z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia temuż nakazu zapłaty sumy wekslowej 150 zł. w. a. na rzecz Pinkasa Ochsenhorna pod dniem 23. sierpnia 1871 liczby 10493 wydanego kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla i doręcza zarazem rzeczony nakaz zapłaty ustanowionemu kuratorowi.

O czem nieobecnego tym edyktem się zawiadamia.

Tarnopol, dnia 23. sierpnia 1871.

(2125 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 2922 cyw. C. k. sąd obwodowy rzeszowski na żądanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w Wiedniu w kwocie 17398 złr. 43 ct. w. a. z 6% procentami od 5. kwietnia 1870 i kosztami w kwocie 6 złr. 97 ct. i 44 złr. 34 ct. w. a. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż dóbr Hadle i Widaczów w powiecie Tyczyńskim położonych a p. Izabeli hr. Humnickiej ut dom 150 pag. 417 n. 14 haer. własnych, która to sprzedaż w tym c. k. sądzie obwodowym na dniu 12. października, 15. listopada i 14. grudnia 1871 każdą razą o 10 godzinie rano pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 37.000 złr. w. a.

Przy pierwszym i drugim terminie niżej tej ceny dobra te sprzedane nie będą, przy trzecim terminie zaś nie niżej ceny 30.000 złr. w. a.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowe z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny wywoławczej tj. kwotę 3700 złr., bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Bank narodowy uwalnia się od złożenia wadyum.

Wadium w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom po ukoczeniu licytacyi zwróconem będzie.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się c. k. uprzyw. austr. bank narodowy, dłużniczkę i wierzycieli hypotecznych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomi, lub ci, którzy później do tabuli wessli lub ci którymby obecna uchwała doręczoną być nie mogła do rąk kuratora p. adw. Dr. Reinesa, któremu się za substytuta p. adwokata Podwina dodaje.

Rzeszów, dnia 11. sierpnia 1871.

Kundmachung.

Vom k. k. Rzeszower Kreisgerichte wird über Ansuchen des k. k. Wiener Landesgerichtes zur Hereinbringung der, der priv. österr. National-Bank in Wien zustehenden Forderung von 17.398 fl. 43 kr. ö. W. sammt 6% Interessen vom 5. April 1870 und Kosten von 6 fl. 97 kr. und 44 fl. 34 kr. ö. W. die exekutive Feilbiethung der im Tyczyner Bezirke gelegenen ut dom. 150 pag. 417 n. 14 haer. der Izabella Gräfin Humnicka gehörigen Güter Hadle und Widaczów ausgeschrieben und diese Feilbiethung bei diesem k. k. Kreisgerichte am 12. Oktober, 15 November und 14. December 1871 jedesmal um 10 Uhr V. M. unter folgenden Bedingungen angenommen:

1. Als Ausrufungspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Werth von 37.000 fl. ö. W. angenommen.

Im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufungspreise im dritten nicht unter 30.000 fl. verkauft werden.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarialentschädigung und ohne Gewährleistung verkauft.

3. Vor Beginn der Feilbiethung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufungspreises das ist: 3700 fl. ö. in Barem, in Büchern der galizischen Sparkasse, oder nach dem letzten Curse in Pfandbriefen, sei es des galizischen Credit-Institutes oder der National-Bank, oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen, als Vadium zu Händen der Lizitations-Commission zu erlegen.

Die National-Bank ist von diesen Erlage befreit.

Das Vadium des Erstehers, inwiefern es in barem Gelde erlegt ist, wird in den Kaufpreis eingerechnet den übrigen Lizitanten aber nach Beendigung der Feilbiethung zurückgestellt.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbiethung werden die priv. öst. National-Bank, die Schuldnerin dann die Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, dagegen jene Gläubiger welche später in die Landtafel gelangen, oder denen der gegenwärtige Bescheid nicht zugestellt werden könnte zu Händen des für sie bestellten Curators Hr. Adv. Reines dem zum Substituten der Hr. Adv. Podwin bestimmt wird.

Rzeszów, am 28. August 1871.

(2127 2—3) **Edykt.**

L. 3974. W celu zaspokojenia pretensyi Jerzego Vorzimera, prawonabywcy Antoniego Goca w kwocie 20 zł. w. a. wraz z kosztami w kwotach 1 zł. 86½ kr., 3 zł. 30 kr., 2 zł. 29 kr., 12 zł. 19 kr., 1 zł. 59 kr. i 12 zł 69 kr., a obecnie w kwocie 2 zł. 87 kr. w. a. przyznanemi, w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku c. k. krajowego sądu wyższego w Krakowie z dnia 11. czerwca 1860 l. 9508 zezwala c. k. sąd powiatowy na przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę sadu i gruntu pod Nr. k. 36 w Druszkowie pustym położonego, do Józefa Zołny należącego, z tym dodatkiem, iż takowy w trzech terminach, a mianowicie 19. września, 17. października i 13. listopada 1871 o godzinie 9. rano w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami:

1. Sad i grunt orny pod 12 garncy wysiewu pod l. k. 36 w Druszkowie położony, nie stanowiący ciała tabularnego będzie sprzedany za cenę wywoławeczą 45 zł. w. a., niżej której ceny na powyższych dwóch terminach sprzedany nie będzie.

2. Gdyby grunt i sad na pierwszym lub drugim terminie nie został sprzedany wyżej lub za cenę szacunkową, to na trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.

3. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum jedną dziesiątą część ceny szacunkowej, t. j. 4 zł. 50 kr. w gotówce.

4. Nabywca winien najdalej w przeciągu dni 30tu licząc od dnia zatwierdzenia protokołu licytacyi złożyć całkowitą cenę kupna do depozytu sądowego z procentem 6proc. od dnia zatwierdzenia licytacyi do dnia złożenia.

5. Nabywca, niedopełniający choć jednego z powyższych warunków, nietylko utraci wadyum na rzecz masy egzekucyjnej, lecz nadto odpowiedzialnym będzie całym swym majątkiem za wszelkie szkody ztąd wyniknąć mogące i wolno będzie egzekucyę popierającemu zażądać relicytacyi na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy, w którymto razie grunt bez nowego oszacowania na jednym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedanym będzie.

7. Co do zaległości rzeczonej nieruchomości powziąć można wiadomość z aktu opisania i oszacowania w registraturze sądowej złożonego, co do podatków zaś w c. k. urzędzie podatkowym w Brzesku.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko, dnia 26. sierpnia 1871.

(2099 3—3) **Edykt.**

L. 5593. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niewiadomemu z pobytu p. Mieczysławowi bar. Czechowicz w sprawie Szymona Stein o sumę wekslową 225 zł. w. austr. z przyn. ustanawia kuratora w osobie p. adwokata Dra. Illasiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Zezulka, kuratorowi się zwrócony do l. 9553 ex 1871 nakaz zapłaty ddto. 28. sierpnia 1871 l. 9391 doręcza i o tem zapozwanego p. Mieczysława bar. Czechowicz przez edykta zawiadamia się.

Przemyśl, dnia 1. września 1871.

(2102 3—3) **Edykt.**

L. 9087. C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż na czas urlopu i słabości c. k. sędziego powiatowego p. Adolfa Herdliczki mianuje się tegoż zastępcą c. k. adjunkta powiatowego w Sanoku p. Alszer komisarzem konkursowym w sprawie krydalnej Rachli Fossel.

Przemyśl, dnia 23. sierpnia 1871.

(2103 3—3) **Edykt.**

L. 5995. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że na prośbę Dmytra Nakonecznego, włościanina ze Sosnicy w celu zawarcia powtórnego małżeństwa pod dniem 5go czerwca 1871 do l. 5995 wniesioną o uznanie za zmarłą żony jego Melanii Nakonecznej, której zwłoki woda rzeki Sanu w styczniu 1865 niedaleko wsi Święte na ląd wyrzucić miała, dowód jej śmierci przez świadków dopuszczono i dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dra. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Regera ustanowiono oraz obrońcę związku małżeńskiego pana adwokata Dra. Zezulkę zamianowano.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby o życiu Melanii Nakonecznej lub o okolicznościach jej śmierci towarzyszących jakąkolwiek mieli wiadomość, aby takowę w przeciągu trzech miesięcy sądowi tutejszemu donieśli.

Przemyśl, dnia 12. lipca 1871.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in der Ersten Wiener Vereins-Buchdruckerei erschienenen Broschüre unter dem Titel „Die Deutschen in Böhmen und der Ausgleich. Ein offenes Wort an meine Landsleute von Dr. Alfred Knoll, Wien 1871, im Selbstverlage des Verfassers", das Vergehen nach §§ 302 und 308 St. G. begründe, nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Nr 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 4. September 1871.

Schwarz mp. Fischer mp.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in Nr. 35 der Zeitschrift „Volkswille" erschienenen Artikel „Eger, 20. August. — Der Dresdener Congreß. — Zur Tagesgeschichte. Seine Eminenz", das Verbrechen und das Vergehen nach §§ 65 a, 302, 305 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 4. September 1871. (2145)

Schwarz mp. Fischer mp.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.